

Yana Bukova
Not small but of a Minority

(Abstract)

In her scholarly essay's first part, the author focuses her attention on the low and clichés-defined horizon of expectations from small literatures and she traces the Kafkaesque succession of insurmountable hindrances that lie amassed between a Bulgarian writer and his or her possible outlet towards the book market abroad. She also points out that every allegation about Bulgarian literature's marginal status outside the country is a natural projection of literary marginalization inside Bulgaria itself.

In the second, general and theoretical, portion of her text, Yana Bukova suggests a trichotomous typology of her own that covers literatures, dividing them into a hegemony-bearing literature (English-language and specifically American), dominant literatures (the literatures of the major European languages), and small literatures (all the rest, notwithstanding the number of their language users). She isolates the following as hegemony-bearing literature's leading traits: a) its literary product's disproportionately high, immediate, and unfiltered penetration into other literatures; b) the unilateral imposition of literary trends and the rewriting of literary history; c) the substitution and the absorption of voices and identities belonging to small literatures.

The author deals also with the notion of being minority-bound, reversing Deleuze and Guattari's formula and arguing that the revolutionary characteristic defines an author as belonging to a minority, not vice versa. In her proposition, the revolutionary status in literature can be both conditioned and traced solely within its proper field. She singles out as the basic features of a minority-bound revolutionary literature the creation of a private idiom and a new literary convention, a rhizome quality, the escape from interpretation etc. She submits her view, too, of the history of 20th century literature as a network of similar, either individual or fused in kinship groups, literary minorities.

She delineates at the close the current postmodern situation in literature through the prism of Alan Kirby's Digimodernism and its infantine character, at the same time taking into account the existence of unexpected breaches in the monolith solidity of this literary status quo.

Яна Букова
Не малка. Миноритетна.

(Резюме)

В първата част на своето научно есе авторката фокусира върху ниския и определен от клишета хоризонт на очаквания към малките литератури и проследява кафкианската поредица от непреодолимости, която се простира между един български автор и евентуалния му излаз към чуждестранния книжен пазар. Също така посочва, че всяко твърдение за маргинализация на българската литература би трябвало да съдържа в себе си и съзнанието, че маргинализацията на литературата ни извън страната е естествена проекция на маргинализацията на литературата ни вътре в България.

Във втората, общотеоретична част на текста си, Яна Букова предлага собствена три-хотомична типология на литературите, разделяйки ги на хегемонна литература (англоезичната и в частност американската), доминантни литератури (литературите на големите европейски езици), и малки литератури (всички останали, независимо от броя на носителите на езика им). Като основни черти на хегемонната литература посочва: а) диспропорционално високото, незабавно и нефилтрирано проникване на литературната ѝ продукция в други литератури; б) едностранното налагане на литературни тенденции и пренаписването на литературната история; в) подменянето и абсорбирането на гласовете и идентичностите на малките литератури.

Също така авторката разглежда понятието миноритетност, преобръщайки формулировката на Делюз и Гатари и твърдейки, че революционността определя един автор като миноритетен, а не обратното. Според нейната теза революционността в литературата е възможно да бъде обусловена и проследена единствено и само в полето на литературата. Като основни характеристики на миноритетната/ революционна литература посочва създаването на собствен език и нова литературна конвенция, ризомност, бягство от интерпретация и др. Представя също така своя поглед върху историята на литературата на XX в. като мрежа от подобни еднолични или споени в групи по средства литературни малцинства.

В заключение очертава настоящата пост-постмодерна ситуация в литературата през призмата на дигимодернизма на Алън Кърби и характеризиращата го инфантилизация, отчитайки едновременно и съществуването на неочаквани проломи в монолитността на това литературното статукво.